

BORSSZEM JANKÓ

I⁶ Stroussberg.

Első Stroussberg, a gőz és szén kegyelméből, minden vasutak ura és királya.

A mindent felforgató korban csak az ő trónját nem fenyegeti veszély, mert, hol egy mozdony kürtöje füstöl, hol egy gőzszelep fűtlyent, hol két vonat összeütközhetik, ott ő a király és kazánjai Kazántól Kecskemétig, a Balkántól a Dnjeperig izznak és forrnak.

E roppant birodalom hadserege megszámlálhatlan locomobil-gárda, melynek train-je kitűnő és gyorsabban mozgósítható a burko-germán armádiánál is.

Az állam bevétele: szén; kiadása: füst.

A tudomány, kiválóképen pedig a sinologia, e birodalomban a tökélynek magas fokán áll.

A kormányzás vezérelve: gyors haladás. Fővezérelve: a még gyorsabb meggazdagodás.

A fejedelmi ház jelszava:

„Gare — a vous!”

I. Stroussberg hitelezőinek élére állva, segítségére akar sietni a szorongó poroszoknak.

E kétségbeesett sereget 23,000-re teszik. De oly nagy köztük a nélkülözés, hogy egyikök másikuk csak 10,000 tallér áru részvényt bir — ohne Gewähr.

Most ide Magyarországra jött le verbuválni.

Locomotivumait ismerjük.

Vasuti váltókat akar placirozni.

Az ő váltóit izzó vasnak tartják, miket nem igen lehet sokáig kézben tartani.

„Meddig győzi még?” — kérdik az emberek.

„Nagyon is sok bográcsban főz egyszerre!”

Tán inkább szerencsés ember ő mint lángész, a minek őt farkesóváló hízegőinek, bámulóinak és imádóinak legiója kikürtöli. A genialitás fő-ismertetőjével nem bir — bizalmasainak kiválasztásában nincs éles szeme, nincs biztos keze. A mit maga vesz kezébe, az sikerül; mint Midás királynál, úgy nála is mind aranyra válik, a mihez hozzányúl. De tehetségében miniszteriuma messze marad el mögötte. Ő souverain, ki 150,000 embernek ad foglalatosságot s nem tudja hány millióval bir. Tevékenységének szétforgácsolásában rejlik tán ereje; nem mindenét teszi egy kártyára

s ha valami krízis bekövetkezésénél egyik-másik vállalata bukik is, mert futóhomokra volt építve — a másik nyereséggel jár s így helyrehozza talán a bomlott súlyegyent.

Talán! Mert az a systema, a mely szerint vállalataiba fogni szokott, nem bir meg nagy viharokat.

A „Borsszem Jankó” e komolykodása azonban bizonyára nem fog megártani neki — noha nem ártara ha egy kicsit megártana.

B. J.

Bécsből.

A mult héten az akademikus olvasó-egylet ünnepi verekedés által ülte meg a német egységet, mely legott vörös, később fekete és sárga színekben nyilatkozván a burschok tagjain: eredmény gyanánt a német egységes tricolorét hordják most fejükön és testük egyéb alsó részén. Vállvetve és hajbakapva bizonyíták be a derék német ifjak, hogy Bécs is Németországhoz tartozik, melybe ezuttal a kitagadott Ausztria nevében magukat visszalökdösték. Mondanunk sem kell, hogy a szép symposion még olyanoknál is idézték elé a legdicsőbb ütleget, kik azokra nem is számoltak.

Spanyolországból.

Jaj nekem, föltaláltak!

Ama-deus ex machina.

Flórenczából.

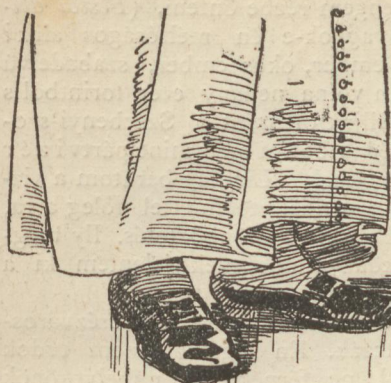
F. hó 4-én Aosta herceg atyjával, Olaszország királyával, a Pitti-palotában ült egyedül, midőn a madridi cortes választmánya rontott be náluk és elsőt fájdalmas koronával jól helyben hagyta. Az atya üdvözlő kiabálása az udvaroncok elősiettek és hódolva közbevetették magukat. Azalatt azonban a herceg végkép I. Amadeussá lett.

Bismark jelentéséből a királyhoz.

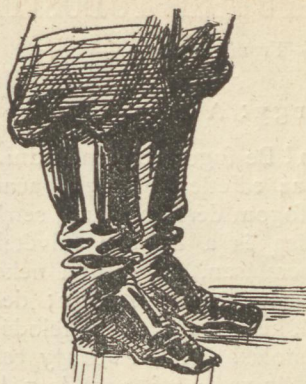
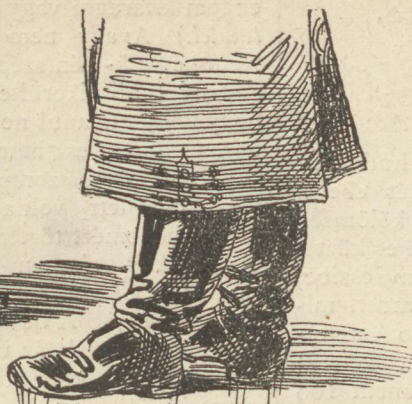
„... E közben az állapotok Németországban oda jutottak, hogy Franciaországtól Cayennet és Lambessát is el kell vennünk.”

Estély a miniszterelnöknél.

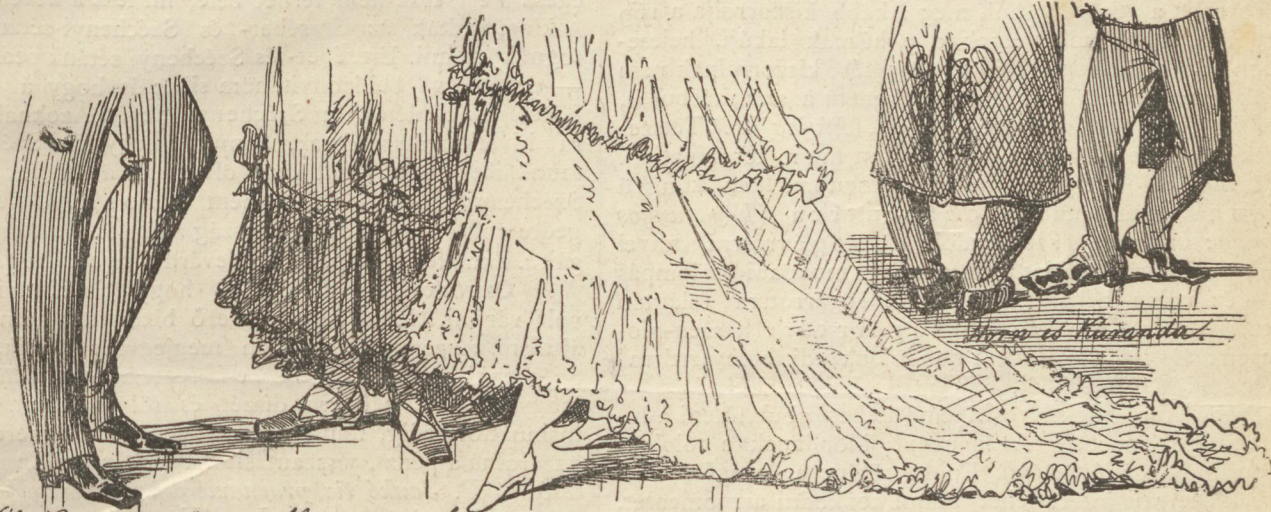
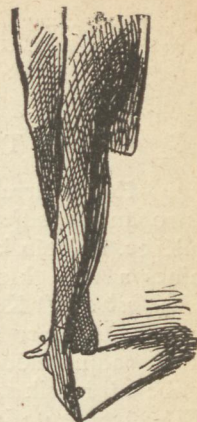
(Lábtávlát.)

Bibornok és rep. képvis.

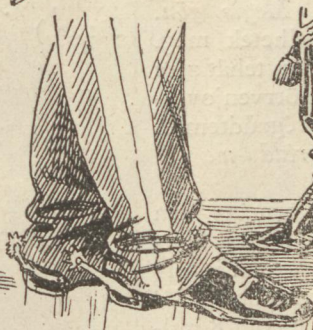
Longyel képviselő és attaché

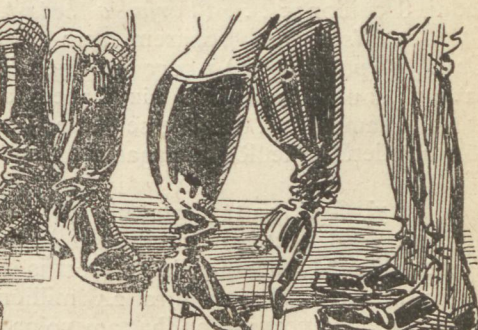
G. Keglevics B. Mama és lánya.

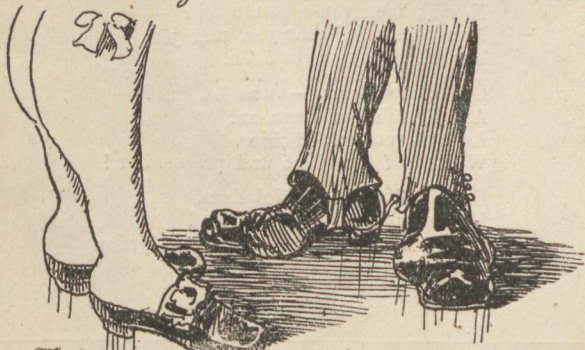
Béni és Nyári Pál

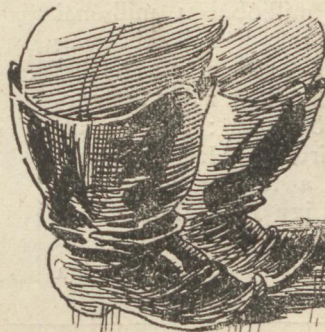
Ötöd. tábornok és m. honvéredes.

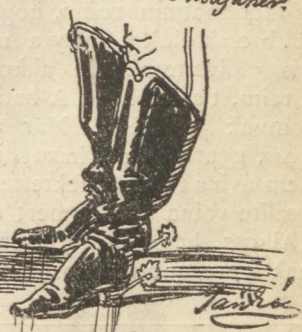
Dobsa és Bárdi Wodjány.

Theraval királyi lakáj és kedénye.

Gömöri képviselő és Csernovics Péter.

Jandri.

ORSZÁGGYÜLESI TUDÓSÍTÁS.

— From our own. —

Tárgy: A sugárut.

Horrn. Orraim! Be fogom bizomosodni, hudj még is sopán en vadjok az edjetlen finanezkapaczitét ebe a jólésbe, mijotán ki fogom derrölni, hudj semi kölömség nincs a tüke kiódása és a kültün fülvételje küzte. (*Halljuk no!*) Kerremlásan, most jutja nekem eszibe, hudj eztet márr megtörrtentem edszerr; de must, mikurr vadjuk elődú, kel nekem lennie felodásom errtelmibe edj másik számolás. (*Mi a?! Hogy volt, hogy?*) Elüszürr nem 160 ház van a mi nem lesz, hanem 169 fog lenni nem lenni. Ez a kilencz plos rrepraesentiroz edj nadj calamitétet, merit azuk a lakúsuk, a mi kiszorrolja a 160 lokásbul, meg inkább kiszorrolja a 169 házból; márr most anak a 9 háznak lakúji, helesében lakáji, illetüleg lokói (*Ugy, ugy!*) kiszorrolnak nem sak sopán edjedöl a házakbul, hanem a szamításbul is, es idj ök vanak doplán tetü nélkül. (*Pfuj tajfel!*) Tetszettek megeríteni? merit ez ed kicsint finom combination. (*Csak tovább!*) Ógy van a hudj mondom. Inen kõngyü lesz nekem átmenni a sogárrutrra (*Egy gunyos hang: hudy hudy?*) Gondolnánk sogárrótrra, mivel nincs elegendü gózlámpás akarrom mundani gázlompás — ez volna helies. Gondolok sogárrótrra tolátán ezérrt, merit van márr edj sogárr-térr a szen-pioczon? Ez is nem. Hanem gondolok edj bolevardrra! Oram! Minek nekünk bolevard? Lehet abul füzni a szegen emberrnek leves? Nem! Lehet abul főteni a hideg napszámusba? Az is nem! Mondanak a tóldalalon hudj lesz jó levegü. En becölöm a levegüt, nem csak azerr is merit lehet abbul kopkodni arrgementet, hanem azerr is merit nem kerröli semibe. De azerrt kiadni 8 miliont?... (*Várja a hatást. Megis jön. Nagy derütség.*) Ezt sohasem nem engedhetek meg. (*De ha szépen kérjük.*) Akorr sem nem! En tehát arra szavazok, hudj nem a 169 ház, hanem a törvenjovoslot delendam (*Dum, dum!*) esse censeo. Bevégzüdtem es leölöm, illetüleg leülöm magamat. (*Lejártad magad, pihenj!*)

Irányi. Gyakran tapasztaltuk, hogy a kormány nem tudja megkülönböztetni a mulhatlanul szükséges költségeket a kevésbé hasznosoktól. Most is egy nem is országos, nem is szükséges utra 24 milliónak harmadát akarják utalványozni. Mondhattam volna ugyan 8 milliót, de akkor nem hallatszott volna ki a 24 millió. Azt is mondhattam volna, hogy a 8 millióból 4 milliónál több csak előleg, mely a megvásárolt háztelkekből fog visszafizettetni. De akkor hova lett volna a hatás? Uram, tisztelt ház! A hatás, a hatás! Ez nekem és pártomnak vezérelve. Már a költő mondá: „Hass, alkoss, gyarapíts a haza diszre virul!” Ha Költseynk nem a hatásra fektette volna a főszulyt, nem ezen kezdte volna versét, mert a vers így is jó lett volna: „Alkoss, hass, gyarapíts!” (*Igaz.*) Ha már diszt akar-nak szerezni a fővárosnak, célírányibb lett volna

engem kifaragni vagy engem rézbe önteni. (*Festői attitűddel.*) Avagy nem vagyok-e én méltóságos alak? Nem vagyok-e én szép ember, okos ember, szabadelvű ember? S én kikerültem volna néhány ezer forintból s hogy haszontalanul ne álljak ott mint a Széchenyi-szobor, vizet is ereszthetnének belém s én mint pártvi zér enyhet adnék a szomjazóknak s Lindley barátom a vízvezér nem lett volna difficilis, tekintettel főleg arra, hogy kedvemért történik a megkülönböztetés. Így meggyőző okok alapján könnyelműségnek jelentem ki a sétautat. (*Élénk helyeslés.*)

Simonyi. A boulevard fölösleges. A Terézvárosban elég tágasak az utcák. Én legálább nem tudok olyát, melyen keresztül ne férnék. De mihelyt önök megcsinálják a boulevardot, e legszelebb utczá lesz a legszűkebb. Mindenki ott fog sétálni ákárni. S miután egész Pest csák nem férhet bele, mi lesz a kevetkezés? A kinszorulták az Erzsébet- és Széchenyi-sétányokra fognak menni. Erzsébet- és Széchenyi sétánk pedig ván — ennél fogva bebizonyítanom sikerült, hogy a sétaut fölösleges. Emléttetem Széchenyi nevét. Azoknak, kik rá hívátkozni szeretnek, annyit: hogy én Széchenyi munkáiban egy betűt sem olvastam a boulevardról. Széchenyi háza fi volt és nem városfi. Ő nem engedte volna meg, hogy az ország ádozzék Pest czifrásgáir. Ennél fogva pénzt boulevardra nye dám. (*Éljen.*)

Csernátóni. Az mondatott, hogy Széchenyi nem volt városfi. Noha az ellenkező bizonyíthatatnék be általam, részemről csak azon megjegyzés tétetik, hogy Széchenyi nem volt megyefi sem, hanem mint igazi magyar, ohajtá a főváros díszét és fölvirágzását. Azon insinuatit pedig, mintha a kormány lelkiismeretlenül pazarolná a pénzt, visszautasítom. (*E váratlan őszinteségért B. Jankó tíz praenameránssal kevesebbet kíván neki, mint magának. Akkor sem fog rászorulni, hogy függetlenségében Tisza Kálmán tartsa a szuszét.*)

Kutschke legujabb verse.

Potz tausend Blitz und schwere Noth!
A bokrok közt mi csillag ott?
Sint olyaténkép ragyog a'
Mint a császári korona.

Hei didel da, hei didel dum,
Tán csak megint Napolium? —
Mi ördög kísérthette őt
Hogy odahagyta Wilhelmshöh-t? —

Uf Füsilier, herbei, herbei!
Nézzük meg van-e benne fej? —
Man ufjepasst! már jön, már jön —
Fogjuk meg újra üstökön.

Ó Jerum, Jerum — was ist das? —
Az olle Willem maga az!
Le a fegyverrel Füsilier,
Wichs auf den Bart und praesentier!

Hei didel da, hei didel dum,
Megfogytunk rég — Napolium!
De a császárt — oh frank tyrann —
Csak most fogtuk meg igazán.

Jelenet a Kyffhäuserben.

Rötszakállu Frigyes (hírlapot betűzget.)

Ejnye ejnye Donnerwetter!
Mi lesz már hát kedves Vetter?
Azt gondoltam máris
Kezünkben van Páris
S nekem nem kell itt busulnom,
Hanem lehet bevonulnom
Sippal dobbal trombitával,
Iszonyatos nagy pompával —
S most — lám lám az a Ducrot —
De kár, hogy nem áruló!

Törpe

Áruló, áruló! —
Szörnyű drága áru ló
Van Párisban, — s az se sok.
Capitulál — fogadok.

Frigyes

Ejnye ni az Abendblatt.
Jó hogy szemem rá akadt
Addsa nekem
Szemüvegem,
Hátha tán
Van benne jó telegramm (Betűzget)
Tyű! győzelem minden felé
Szemem is káprázik belé!
Ide, törpe, koronámat,
Szép aranyos diszruhámat, —
S asztalomról vágd le szépen
Szakállamat közepében.
Megyek, megyek itt az óra
Fujj egy marsot indulóra.

Törpe

No csak ne oly sebbel, lobbal
Trombitával sippal dobbal.
Meg kell előbb tudnunk
Ki lehet-e jutnunk
E barlangnak mélyibül.
Mert ha holló száll körül,
Uhland mondta: — ott kinn nekünk
Nincs még semmi keresetünk.
(Kifelé indul.)

Karének (kivülről.)

Heil dir im Sieger kra—kra—kranz
Herrscher des Vaterla—la—lands
Einig ist Deutschland ga—ga—ganz
Sonnen verdunkelt sein Gla—Gla—Glanz
Muzsika szóljon, folyjon a tánc!

Más kar.

Victoria—ia—ia
Der Kaiser ist gestürzt ja ja
Drum sei du Kaiser jetzt statt ihm
Und Kaiserstadt sei Berolin
Victoria—ia!

Frigyes.

Jaj nekem, mit hall fülem?
Maradj törpe idebenn,
Van még elég holló künn.
S csacsi, gimpli mint a bün.
A kik ott künn kiabálnak
Ha kimegyek, megdobálnak.
Mind csak Vilhelm hírét zengi
Rám nem nézne senki, senki.
Jer alugyunk újra hát —
Ezer évig jó éjszakát.
(Mélyen elalszik.)

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS A „ROZMARING“ divatlapra.

Megjelenik gyöngéd tarkabarka borítókkal, finom fehér papíroson, a szende szívárvány gyöngéd és mégis vakító festékeivel ellátott nadrag-, krinolin-, arczkép-, vállfűző- és pelenkamintákkal.

Évenként egy rakás elandalító hatású műlappal.

Egy lap, mely a zsenge kedélyű magyar olvasó közönségnek annyi éven át nyújtotta az emberi vad erkölcsöket szelidítő gyöngéd irodalom zsenge tápjait, nem dicsekedvén, csak büszke önelégültséggel mutat azon, a magyar kedélyt folytonos nemes emelkedettségben ringató műszépségekre, melyeknek az emberi szív gyöngédségének előmozdítására hatva, különféle aesthetikai rovatainkban, mint nevezetesen gyöngéd szívek szerelmét bíró szende novelláink, a kedély lágyítását előmozdító versek, nemesített kedélyű vidéki levelezőink gyöngéd báli tudósításai, a gyöngéd női léleknek a lekvár, palacsinta és galuskafőzés iránt eszményített és gyöngédített utasításai által mindenkör kifejezést iparkodtunk adni.

Műmellékleteink kiállításában mindig szem előtt tartjuk a szív gyöngéd voltát. Adunk ugyanis minden harmincz napban egy divántakaró vagy lámpafedél mintát.

Egész éves előfizetőink megkapják ezenkívül a lapunkban néhány gyöngéd költeménye által dús érzeményűnek ismert Fülemiléry Zengér és alkotmányos érzületünk támogatására Balambér ösfejedelem hiven talált fényképeit. A jövő félévben ismét adunk

egy gyöngéd műlapot

mely tárgyánál fogva (két egymást gyöngéden szerető szív erőszakos elválasztása Kucsuk basa által 1670) megindítólag fog hatni a honleányérzésre is és melyet minden féléves előfizető megrendelhet 50 krajczárért.

ESTÁN. Ki az az Egmont, hogy annyi zajt ütnek vele?

SANYI. Valami író, a ki zenét irt Béthóvenre.

ESTÁN. Az a Béthóven meg mi-féle állat?

SANYI. Azt sem tudod!? Hát opera Götthétől.

ESTÁN. Götthe? Ki a nyavalya az a Götthe?

SANYI. Nímet.

ESTÁN. Üssön bele a franc—tírór!

A régi német császár a Kyffhäuserben.

Barbarossa. Mi zajt hallok? Tán egygyé forrt országom? Nem repülnek már a hollók? Felelj, törpém.

Az új német császár Franciaországban.

Törpe. Aludjál tovább, jó Barbarossa! a mesebeli hollók csak ebédelni szálltak a csatatérre. Ha jóllaktak, visszaröpülnek ide.

Matinée Liszt Ferencznél.

(Egész Pest jelen van, egyetlenegy külváros sem hiányzik, még az extravillából is vannak. A soroksáriak és újpestiek a nagy távol miatt nem érkeztek be idején. Reményi Ede holmi oberceremonienmeister-be ojtott vadállatmutogató modorában csinálja a honneuröket.)

Reményi Ede. Hölgyeim és uraim! Ime, van szerencsém bemutatni a nagy Liszt Ferenczet, mint az öt világ-tenger legnagyobb csodáját. Magyarországon született és egyetlen a maga nemében. A leghíresebb múzeumokban nincsen párja, még Dessort ethnographicus viasz-kabinetjében sincs, ahol pedig egyszarvu ember és hotten-tót asszony is van. Tessék besétálni! Rrrrein meine Herren und Damen! Mindjárt kezdődik az előadás.

Egy piébánitéri anyámasszony (az ajtó előtt) Szé, wann isz denn die Fütterung?

Reményi E. Punkt 3 Uhr. (A bennlevőkhöz.) Attention! ça va commencer!

Liszt (a zongora elé ül és tekintettel arra, hogy korán reggel a papramorgó igen jól elkel, rákezd egy „schnapsodie hongroise“-t. A hallgatóság odáig van a lelkesedéstől.)

Reményi E. (lelkésülten felugrik egy székre és kezével-lábával hatvágásolva (zokogva kiáltja) Ő király király! a zene koronás királya!

Reményi Károly (odasompolyog és zsebkendőjével letörli „híres bátyja“ könyveit.)

Báró Mihasznahorkay. Savez-vous ce que c'est que François Liszt dans ce moment? Il est Saint François d'Assises, — parcequ'il est assis. (Iszonyu tapsok.)

Egy zeneműkereskedő. Isteni mester! E schnapsodia oly nagyszerű, hogy árát föl fogom emelni két forinttal.

Egy rőföskereskedő (félre) Mégis genialis gyerek vagyok én, hogy ide be tudtam furakodni. Egyszerűen azt mondtam, hogy Zöngedelmy Balladár „ifju aesthetikusunk“ vagyok, az újévkor megindulandó „Kárpát-Parnassus“ című aesthetikus hetilap szerkesztő-kiadó-főmunkatárs-nyomtató-szedő-kihordója. (Szomszédjához.) Divino maestro! Divinissimo! Divinissimo!

Szomszédja. Grandioso! Miracoloso! Maestoso!

Reményi Ede (szanaszét sugdosva) Most... most füleljenek! Ez valami nagyszerű! Nidagewesen!... Lisztissimo!... Tapsoljanak, uraim, míg bőrük lehámlik! (Megadja a hangot, melyben aztán az egész terem tapsdühöng.)

A rőföskereskedő. Diese aromatischen Läufe!

Szomszédja. Sie meinen vielleicht: chromatische?

A rőföskereskedő. Mintha csak vásznat mérne a rőfön.

Reményi Ede (a rőföskereskedő fülébe sugva) Er ist ein Gott! Ein Gott!... Gott im Himmel, was für ein Gott!

Reményi Károly (odalopózik és „híres bátyja“ bársony zubbonyáról leporoz valami fehérséget.)

Mad. la Baronne Nelkenstroh (elájul s egy pohár cukrosvízzel meglocsoltatván ismét fölcsozdik.) Pourquoi m'avez-vous réveillé? J'étais dans l'autre monde. J'ai vu Dieu et les chœurs célestes écoutant les harmonies de Liszt. Allons, évonouissons-nous encore! (Ismét elájul.)

Egy cseh (elragadtatva). Tote nem lehecsiges, hogy madjar a Liszt. Ő cseh, kell neki lenni cseh... ő van cseh Narodni Liszt, azaz cseh nemzeti Liszt!

Szomszédjai (ráförmednek.) Micsoda? Liszt cseh? Nesze, sehonnai Csacsicsek! (Kidobják, mihez Liszt „marche bohémienne“-t játszik.)

Reményi Ede (zsiros páthoszszal.) Der Papst der Musik! Pio Nono! Pianino! Piano Nono! (Elragadtatásában megölel egy hasonló mérvben elragadtatott kis-asszonyt.)

Egy zenekritikus. Ahá, most a barkarólt kezdi. (Elkezd vele dúdolni s lábával a taktust ütni hozzá. Általános pissegetés. A zenekritikus elhallgat.)

Egy gazdag zabliferáns. Ógy éljek, hoid ez a tarka-barkaról igazán naidon szép. Denerül! Wonderbár! Tsak az az edjet sojnálok, hoid a Liszt lette kothelikos abbéczé és nem inkább zsidó rabinos. Lehetne akór kántor az izrealitó tempelban. (Szomszédjához.) Kérem, fog a nodságos tisztelendü Liszt ma jáczodni a nadszerü schimpfonie, a mit szokja jáczodni az én lánjom odehaze?

Reményi Ede (a zabliferanshoz.) Auf Ehre grószártig! Jeder Ton is werth 100 fl. 57 1/2 kr. Oe. W.

Reményi Károly (odamegy és „híres bátyja“ zsebkendőjét, mely határtalan lelkesedésében majd kiugrik) zsebéből, ismét begyömöszöli.)

Egy ifju poéta (verset próbál írni Liszthez.)

Oh óriási Liszt Ferencz, —

Catull, Tibull, Propercz, Terencz

(gondolkozva) Catull, Tibull, Propercz, Ferencz, ... hogy megy tovább? (Fejét vakarva egy sarokba vonul.)

Reményi Ede (sir.) Sirjanak, uraim! Meine Herren, weinen Sie! Pleurez, Messieurs! Ez a darab a szent Erzsébetből való, itt sirni kell s e könyvek mind: lacrymae Liszti.

Az ifju poéta. Nem megy, nem megy! (Kétségbeesve.) Próbáljuk másképp:

Zöngedelmes csöngedelmeid,

Forgadalmas morgadalmaid,

Csörgedelmes dörgedelmeid,

Szorga(dal)mas korgadalmaid

Ez sem megy! (Elkeseredésében fölakasztja magát a terem közepén függő csillárra. Liszt egy marcia funebre-t intond. Az ifju költő holttestét Reményi hegedüjének tokjába teszi mint koporsóba, főtisztelendő Schwendtner apát ur mint háziur fölszenteli s aztán egy hordárnak átadják, hogy vigye ki a kerepesi temetőbe. E szomorú eset a matinéének végét szakítja, még mielőtt a társaság lelkesedési görcsei a szándékolt epilepsiába mehettek volna át.)

Theatralia.

Egmont gróf.

Levendula Marcz: Én a híres vitéz Egmont gróf vagyok,
Czifra dolmányom arany sujtás ragyog;
Az isten teremtet engöm ilyen épre,
A nagy Göthe irt meg engöm ilyen szépre;
Béthóven csinyáta hozzám a muzsikát,
Titkon szeretgetem a szende Klárikát;
Eszem a zuzáját! Haragszik Feleki,
Üsse meg a balga, Alba, Galba feki,
Államon fityeg egy csinos kecske szakáll,
Annál jobban csak a fajtos bajuszom áll.

Molnár: Én vagyok oráni Vilmos az óvatos;
A fejem többet ér mint egy lyukas hatós;
Im megjövendölöm, hogy ha rám hallgatnak,
Hogyaz Egmont mindjárt neki megy a falnak.
Én nekem nem csinált muzsikát Bethoven,
Azért bucsut mondok, Publikum v. Pestofen.

Feleki: Alba vagyok, Alba, hosszú a szakállam,
Dühös, irigy, kaján, mert hegyes az állam.
Lelkem, ruhám sötét, ez a spanyol gallér
Itt a nyakam körül, megér ötven tallért.
A király szereti a magas házadót:
Ezért kell megennem ezt a két lázadót.
Mi az ördög, Molnár, biz isten megszökött,
Göthe látott még egy ily furfangos-kölköt.
De elérem még őt, hosszú az én lábam
A sarka Brüsszelben, a hegye Hágában.
De ez aztán jőne, itt még úgy gondolom,
Csak Egmont Marczival gyülik meg a bajom.
Ezzel végzek is hát, gyere ide Marcz,
Hadd facsarom ki a nyakadat, no adszi.
Igy kívánja Göthe, csavard te csak jobbra,
Én majd balra rántom, ... egyen meg a mokra!

* * *

Borsszem Jankó: Így történt biz e, de nem tehetek róla
A repedt hegedűn nem lesz jó a nóta.
Göthe sem akarta, de biz itt úgy fordult,
Hogy vitéz Egmonttal Alba is felfordult,
Szigligeti Ede volt a fordítója
Ékes lábainak megnyomorítója
A szép eszméket mind agyba-főbelötte
Olymp ugyse ezt nem érdemelte Göthe.
Reményi meg Blau Mór dühösen hegedült,
De a komédia azért még is feldült;
Itt még Beethoven is bátran muzsikálhat,
Ez az Egmont bizony attól fel nem támad.

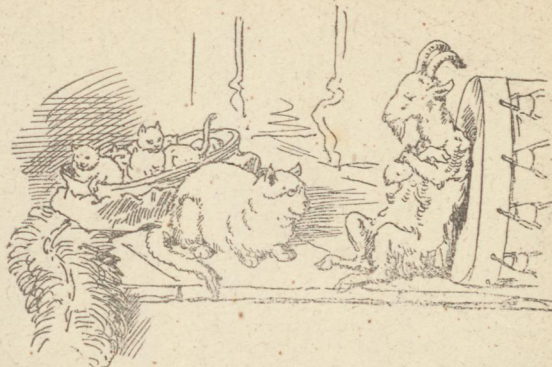
Az első felvonás után.

Kurta. Hogy nincs itt az a Thaisz!

Fejes. Mért?

Kurta. Mindjárt becsukatnám ezt a Felekit.

Fejes. Mondasz valamit.

Macska. Gratulálok, ma nem csak Beethovént ülik,
Göthét ölik, de még önt is majmoltják.

Kecske. Nem értem, czicza nagysád, hogy lehet kecs-
két majmolni?

Macska. A szakálát értem.

Kecske. Vgy ugy. (Nevet.)

Macska. Miért e derűtség?

Kecske. Silénus az apám, soha ilyen bolondot! Nem
hallotta nagysád? Ugy szidja Tamási a kecskeszakálás
spanyoloikat — pedig magának is az rezeg a z
állán.

Macska (sohajt.) Óh, ez a rendezőség!

Irodalmi gyöngyök.

— Madzagra fűzik a „Borsszem Jankó” aesthetikusai. —

Átkor Imre így szeretetreméltóskodik egy tárczacikkben:
„Én sans géne et fagon odaülök önökhöz az asztal vagy a
kályha mellé, belekottyanok társalgásaikba, felelek, ha nem kér-
deznek is s szökdösöm ide-oda mint a svájci zerge.” Tagad-
hatlanul ez sans géne s különösen sans fagon van írva; az is
igaz, hogy e sorokban gyöngéd körülírásban ismerteti a magyar
Majmonides az ő kedves egyéniségét. Csak azt az egyet nem
értjük, hogy Átkor Imre mióta — zerge?

* * *

Fiatal írónk, Tóth Kálmán a költők közé állt. Legujabban,
ha jól olvastuk, „fületlen gombok” cím alatt hullatja érzemé-
nyeit papírra. Négy sort belőlök, a reménydús ifjú biztatásául,
s z ó r u l s z ó r a á t v e s z ü n k :

„Mikor szívünk fájt és vérzett
Magunkra csináltunk élcet,
Magunkra csináltunk élcet,
Hanem a szív mégis vérzett.”

E remek sorok azon külön értékkel is bírnak ránk nézve,
hogy bennök hivatott szerzőjük bevallja azt, hogy akkor szokott
élcet csinálni, mikor szíve fáj és vérzik. Ez lehet dispositio,
szeszély vagy szerencsétlenség. De hogy ha élcet csinál s szíve
vérzik bele — ez tisztán csak ö s z t ö n. Nevetni akarna rajtok
s mégis eltelik szomorúsággal. Csapás! S csak az vigasztalhatja
az ifjú tehetséget, hogy élcei mindnyájunkra ugyanazon hatást
gyakorolják. A gyűjteménynek különben miért „fületlen” a címe?

* * *

Megjelent az „Országvilág” s első lapján rhinoceros
vadászatot közöl. Ily neveletlen előfizetési fölhívásra még Ludas
Matyiban sem volna elég bátorság.

Szélmalomharc.

U K A Z !

Národ uherszko!

Jön a muszka! Sakkinka!

De azért jövök, hogy megecivilizáljalak.

Megecivilizállak a kancsukával.

Körtudósítványomat eléd nyomom. Szét ne merd azt tépni, mert az nem holmi 1856-ki szerződés, hanem igenis 1871-ki előfizetési fölhívás, magyaroszlák időszámítás szerint.

Rubeljeidet és kopekjeidet összetéve, szerezz meg engem magadnak.

Kiadói tatárom föl van hatalmazva, hogy e szelid intésem másolatát nyakadra küldje.

Az isten magasan, a czár messze, a kozák közel van.

Ezt, ha el nem felejtet — slova!

Ha elfelejtet — sakkinka!

Pest-Budínszky, deczember 10¹/₃₅ rok 1870.

Iván Borsszemev m. k. ancsukája.
magyar muszka-viczelő.

Előfizetési föltételek:

Egész évre 6 frt., félévre 3 frt. negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetési pénzek a **Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói részvény-társaság**-hoz (Pest, József tér 6. sz.) mint kiadóhoz küldendők.

Karácsonyi és ujévi ajándékok

Posner Károly Lajos,

m. kir. udvavi szállító

Papirkereskedő, Pest, Erzsébettér.

Karácsonyi és ujévi ajándékok

Krasovecz A.

Gleichenberg és Feldbachl jeles vegyész készít-
ményei u. m.:

„Gleichenbergi mell-szörp“

és

Gleichenbergi czukorkák

(Pastilles de Gleichenberg)

Ezen szerek a Gleichenbergi „Constantin“-forrás
alkatrészeit tartalmazzák s kitűnőleg hatnak — és átlago-
san ajánltatnak — mell-, torok-, gége s légcső
bajokban szenvedő egyéniségeknél, ugyszintén nyak-
hártya-izgatottság, catarchialis állapot és emész-
tés-hiánynál is jó eredménnyel alkalmaztatnak.

Részletes használati utasítás minden üveg vagy do-
bozhoz mellékelve van. 464 1—3

Ára egy üveg szörpnek 1 frt. o. é.

„ doboz Pastillesnek 60 kr.

Főraktár egész Magyarország s a melléktartományokra sat.

WERTHER és BRÁZAY czégnél

Pest, országut 26. sz.

TOROK JÓZSEF urnál király-utca 7. sz.

Gr. Zichy Ferencz

érmelléki asztali és finom borainak

ugyszintén

kitűnő beltöldei fehér és veres boroknak,

valamint

valódi francz. pezsgőknek raktára

Láposy és Lobmayer-nél

barátok tere 7. sz.

461 3—3

Jó érmelléki asztali bor itozéje 20 krajczár.

KOBER KÁROLY

tajtárak készítője,

Bécs, Kärntnerstrasse 34.

ajánlja dúsan felszerelt raktárát
mindennemű
dohányzó-eszközök, sétatobok és
esztergályos árukból.

Mindennemű megrendelések postaután-
vét mellett pontosan és olcsón esz-
közöltetnek. Árjegyzék és rajzok díj- és
446 bérmentesen 5—12

Mai számunkhoz van mellékelve Ráth Mór az Eszterházy képtár és más ünnepi ajándékokra
alkalmas díszkiadásokról szóló könyvjegyzéke.